

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

14.5.2010

B7-0268/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Ülemkogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

uus tööhõive ja majanduskasvu Euroopa 2020. aasta strateegia

Stephen Hughes
fraktsiooni S&D nimel

B7-0268/2010

Euroopa Parlamendi resolutsioon uue tööhõive ja majanduskasvu Euroopa 2020. aasta strateegia kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse viimati 25. ja 26. märtsil kokku tulnud Euroopa Ülemkogu kohtumisele järgnenud eesistujariigi järeldusi;
 - võttes arvesse 2000., 2001., 2005., 2006. ja 2007. aasta märtsis ning 2009. aasta detsembris toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumiste eesistujariigi lõppjäreldusi;
 - võttes arvesse euroala riigipeade ja valitsusjuhtide kohtumist 7. mail 2010. aastal;
 - võttes arvesse majandus- ja rahandusministrite nõukogu 9. mai 2010. aasta järeldusi;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”;
 - võttes arvesse komisjoni teostatud Lissaboni strateegia hindamist (SEK(2010)0114);
 - võttes arvesse komisjoni teatist majanduspoliitika koordineerimise parandamise kohta;
 - võttes arvesse parlamendi 10. märtsi resolutsiooni EL 2020 kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 3;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et endiselt sügava finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi tõttu on pandud suured lootused sellele, et Euroopa Ülemkogu kiidab 2010. aasta juunis uue Euroopa 2020. aasta strateegia heaks;
- B. arvestades, et mitmed liikmesriigid seisavad endiselt silmitsi töötusega, mis võib juhul, kui selle osas ei võeta adekvaatseid keskmise tähtajaga poliitilisi meetmeid, mõjutada ELis kuni 28 miljonit inimest, põhjustades raskeid sotsiaal- ja humanitaarprobleeme;
- C. arvestades, et kliimamuutus, bioloogilise mitmekesisuse kadumine ning loodusressursside pillav hävitamine seavad põhimõtteliselt kahtluse alla tänapäeva raiskavad tootmis-, turustamis- ja tarbimismudelid, mis tuleb asendada uue ja säästva arengu mudeliga;
- D. arvestades, et Lissaboni strateegia eesmärgiks seati õigustatult ülimalt konkurentsivõimeline teadmispõhine majandus, mida iseloomustab jätkusuutlik majanduskasv, paremate ja suurema arvu töökohtade loomine ning suurem sotsiaalne ühtekuuluvus ja keskkonnasäästlikkus;

- E. arvestades, et Lissaboni strateegias sätestatakse selgelt, et liit määratleb ja viib ellu oma välistegevust, et toetada arengumaade säästvat majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonna-alast arengut, pidades esmaseks eesmärgiks vaesuse kaotamist, ning et ergutada kõikide riikide integreerimist maailmamajandusse;
- F. arvestades, et pärast mitut kuud kestnud asjatuid ja kalliks maksma läinud kõhklusi, mis on rängalt degradeerinud euroala fiskaalkriisi, jõudis nõukogu üksmeelele meetmepaketi osas Euroopa finantsstabiilsuse säilitamiseks, selle seas on ka Euroopa finantsstabiilsuse vahend, mille kogumaht oleks kuni 500 miljardit eurot,
1. väljendab oma sügavat pettumust 26. märtsil kokku tulnud Euroopa Ülemkogul kokku lepitud Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste punktide üle;
 2. on arvamusel, et Euroopa Ülemkogu lasi käest ajaloolise võimaluse võtta õppust käesolevast kriisist ning kujundada tõeliselt ettenägelik, edasipüüdlük ja järjekindel strateegia; märgib seoses sellega, et Lissaboni strateegia, võtmata arvesse selle metodoloogia piiratust, on pakkunud tasakaalustatud ja selget nägemust Euroopa tulevikust, kuid nüüd on tekkinud oht, et see läheb kaduma;
 3. kordab oma varasemat nõudmist luua Euroopa jaoks ühtne ja integreeritud arengustrateegia, milles piiritletakse selgelt pikaajalised suundumused majanduskasvu saavutamiseks ning see, kuidas selle majanduskasvu abil ehitada üles parem, õiglasem ja jätkusuutlikum majandus, mille puhul jaguneb jõukus rohkem kõigi vahel, ning kaitsta end finantssektori ahnuse ja pillamise vastu; kordab oma nõuet ühendada tervikuks omavahel kattuvad strateegiad, mida Euroopa peaks praegu järgima, eelkõige Euroopa 2020. aasta strateegia, säästva arengu strateegia ning stabiilsuse ja kasvu pakt; väljendab kahetsust selle üle, et Euroopa Ülemkogu pööras sellele lähenemisviisile selja, jättes poliitikate sidestumatus probleemi lahendamata;
 4. on siiski seisukohal, et Euroopat ootavad järgmise kümne aasta jooksul ees mitmed probleemid oma majandusliku ja sotsiaalse progressi kindlustamisel, sealhulgas majandusliku surutise negatiivsed tagajärjed, ning usub, et need probleemid nõuavad nende mehhanismide, mille kaudu kavatakse saavutada Euroopa tööhõive- ja sotsiaalsed eesmärgid, läbivaatamist;
 5. peab praegust fiskaalkriisi euroalal – kui 13 riiki 16 liikmesriigis ei vasta praegu stabiilsuse ja kasvu pakti kriteeriumidele, kui Euroopa Keskpanga ennustuste kohaselt ei vasta aastatel 2011–2012 enam ükski riik neile tingimustele, kui lisaks on toimunud laiaulatuslikud ja süsteemsed spekulatiivsed rünnakud riigi võlakirjade vastu – selgeks märgiks selle kohta, et kehtivas ELi majanduse kooskõlastamise poliitikas, mis toetub peamiselt eelarve konsolideerimisele ja jälgimisele, on väga olulisi puudujääke; rõhutab, et stabiilse kasvumäära taastamiseks ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärgi saavutamiseks tuleks esikohale seada keskendumine kestva ja märkimisväärse makromajandusliku tasakaalutuse ning euroala konkurentsivõime erinevustega tegelemisele; väljendab seoses sellega heameelt selle üle, et komisjon tunnustab seda vajadust oma teatises majanduspoliitika koordineerimise kohta;

6. väljendab heameelt nõukogu otsuse üle tugevdada euroala haldamist uute vahendite abil, et lahendada kriisiga ilmnunud probleemid, otsuse üle võtta kasutusele toetuspakett Kreekale, luua finantsstabiliseerimise mehhanism, tugevdada majandushaldust, reguleerida finantsturge ja võidelda spekulatsiooni vastu; võttes nii omaks peamise põhimõtte, et euroala probleemid lahendatakse euroala lahenduste abil; on seisukohal, et need uued vahendid peaksid samuti tugevdama majanduspoliitikate kooskõlastatust kõigi ELi liikmesriikide vahel, asendades järelevalve ennetava majanduspoliitika kooskõlastamisega, mille seas on tugevdatud haldusmehhanismid Euroopa 2020. aasta strateegia rakendamiseks; väljendab seoses sellega kahetsust selle üle, et kuigi komisjon on esitanud laiahaardelisi ettepanekuid järelevalve tugevdamiseks eelarve üle, ei ole komisjon esitanud piisavalt asjakohaseid lahendusi, et taastada ja teostada pikaajaline majanduskasv ning et jõuda majanduspoliitika sihipärase kooskõlastamiseni, mille eesmärk on arendada ühine eelarvestrateegia tervikliku Euroopa 2020. aasta strateegia raames;
7. nõuab seega, et 2010. aasta märtsi Euroopa Ülemkogul loodud töökond esitaks konkreetsed ettepanekud majanduse süvendatud ja laiendatud kooskõlastamiseks;
8. võtab teadmiseks viis peamist eesmärki, mis Euroopa Ülemkogu püstitas seoses tööhõive määra, uurimis- ja arendustegevuse tingimuste, kasvuhoonegaaside heite vähendamise, haridustaseme tõstmise ja sotsiaalse kaasatuse edendamise; mõistab hukka selle, et neid peamisi eesmärke ei sõnastatud järjekindla ja jätkusuutliku arengustrateegia raames, mis ühendaks majandus-, sotsiaal- ja keskkonnapoliitikakavad;
9. väljendab kahetsust selle üle, et Euroopa Ülemkogu järeldustes ei arvestata sellega, et praegu toimuvat habrast elavdamisprotsessi tuleb uues 2020 strateegias täielikult arvesse võtta, koostades sidusa ja tervikliku tegevuskava, milles integreeritakse sellesse strateegiasse täielikult makromajanduspoliitika lähenemisviis tagamaks seda, et vajalik eelarve konsolideerimine ei kahjustaks strateegia teostamist eriti seoses tööpuuduse vastase võitluse ning piisavate ja hästi koordineeritud investeeringutega infrastruktuuridesse ja teadmistesse; väljendab muret 9. mail kokku tulnud nõukogu järelduste tõttu, milles nõuti ranget kinnipidamist eelarve konsolideerimise kiirendamisest, mis võib ohtu seada Euroopa 2020. aasta strateegias sisalduvad poliitilised kohustused, takistada liikumist tugevate ja õiglaste heaoluriikide suunas, ning seada ohtu endiselt hapra elavnemisprotsessi ning mis võib seega kaasa tuua keskpikas perioodis lisaks veel mitmete miljonite töökohtade kaotuse;
10. rõhutab, et hiljutised sündmused, mis olid seotud finantsspekulantide riiklike krediidiriski vahetustehingutega, ja mis tõid endaga kaasa mitmed põhjendamatult kõrged riikide kursivahed, on aidanud meeles pidada asjaolu, et finantstegevuse reguleeriva ja järelevalveraamistiku puudused ja muutlikkus mõjutavad otse negatiivselt riikide majanduste jätkusuutlikkust ja euroala stabiilsust; toetab jõuliselt tõhustatud ja edasipüüdliku Euroopa finantsjärelevalveraamistiku kiiret vastuvõtmist, milles sätestatakse iga ELi finantstoote, -teingu ja –institutsiooni jaoks asjakohane regulatsioon ja järelevalve; rõhutab, et vajadus turu läbipaistvuse ja tõhustatud Euroopa regulatsiooni järele ei ole üksnes tõhusa turujärelevalve, vaid ka Euroopa sõltumatuse huvides;

11. võtab teadmiseks meeste ja naiste tööhõive peamise eesmärgi; väljendab kahetsust selle üle, et nimetatud eesmärgis ei võeta arvesse tööhõive kvaliteeti; kordab, et kvaliteetne tööhõive peaks olema 2020. aasta strateegia kõige tähtsam eesmärk; nõuab seetõttu töötajate õiguslike suurendamiseks ja töötingimuste parandamiseks uue õigusaktide kava koostamist, sealhulgas töötajate lähetamise direktiivi läbivaatamist ja uute või läbivaadatud direktiivide esitamist, mis on seotud miinimumsissetuleku süsteemide, töötaja, töötajate vallandamisega seotud kuritarvituste, teabe ja nõustamise, ametiühingute tunnustamise, piiriüleste kollektiivlepingute, ebatüüpiliste töötajate võrdse kohtlemise, võrdse töötasu ja töökaitsealaste kontrollimistega; kutsub komisjoni üles muutma oma tavapärasest käitumist, milles peetakse kõnealust teemat ainult komisjoni teatiste vääriliseks, ning tegema läbimurdvaid õigusloomega seotud algatusi, et asuda kiiremas korras kaitsma töötajate õigusi; nõuab seoses sellega tegelemist noorte tööhõive probleemiga;
12. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Ülemkogu kinnitab veel kord, et detsembris 2008 lubas EL vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heidet 20%, suurendada taastuvatest energiaallikatest saadud energia tarbimist 20% ja vähendada energiatarbimist 20% tänu energiatõhususele; nõuab tungivalt, et komisjon esitaks õigusakti, mis seaks eesmärgi vähendada heiteid 30% võrra ja enam; ja planeeriks poliitika, mis tagaksid põhjapaneva muutuse tootmises, turustamises ja tarbimises, liikudes tõelise jätkusuutlikkuse poole, ning pakuksid uusi majanduskasvu võimalusi ja keskkonnasõbralikke töökohti; kordab, et selline üleminek nõuab Euroopa jätkusuutliku tööstuspoliitika kaudu Euroopa tööstuselt massiivseid ja kiireid muutusi; samuti meetmeid, et aidata töötajatel minna üle uuele keskkonnasäästlikule majandusele;
13. tuletab komisjonile meelde, et Euroopa kodanikud eeldavad liidult püüdlemist puhtama, turvalisema ja tervema ühiskonna poole; kutsub komisjon üles jätkama põhimõtte „saastaja maksab” ja ettevaatusprintsipi kohaldamist õigusaktides, sest need on jätkusuutliku majanduse eduka taastumise kõige olulisemad komponendid; on pettunud jätkusuutliku arengustrateegia siiani saavutatud edus; kutsub komisjoni üles esitama uut ranget bioloogilise mitmekesisuse strateegiat, mille eesmärk on kaitsta looduskeskkondi ja ökosüsteeme; ning väljendab kahetsust selle üle, et haiguste ennetamise ja tervishoiualase ebavõrdsusega seotud meetmed ei ole 2020. aasta strateegia prioriteetide hulgas kõrgemal kohal;
14. peab kahetsusväärseks, et ELi 2020. aasta strateegias ei püüta töötada välja tõeliselt ühist Euroopa energiapoliitikat; rõhutab, et kuigi toimiv siseturg on Euroopa põhieesmärk ja kiiresti tuleb rakendada kolmandat energiapaketti, on Euroopa energiapoliitika selle osa liigne rõhutamine kahjustanud teist kahte eesmärki, milleks on säästev areng ja varustuskindlus; tuletab meelde, et siseturgu ei saa käsitleda välismõõtmest lahus ja Euroopal on vaja tõeliselt ühist Euroopa energiapoliitikat, et mõjutada tõeliselt energiavarustuse kindlust, kliimamuutust ja energia kättesaadavust taskukohase hinnaga; palub komisjonil alustada sellise Euroopa energiaühenduse arendamist, mis vastutab täielikult kõikide energiapoliitika aspektide eest; on arvamusel, et energiaallikate jaotuse seisukohalt peaks iga liikmesriik võtma vastutuse vastavalt oma ressursidele ning ilmastiku-, hüdraulilistele, geoloogilistele ja geograafilistele tingimustele, aga seda siiski ühise Euroopa strateegia osana;

15. rõhutab vajadust kasutada praegust majanduskriisi üleminekuks vähem CO₂-heiteid tekitavale ja ressursitõhusale majandusele; rõhutab, et selleks et Euroopa tööstus suudaks vähendada energiaallikana süsinikurikaste materjalide kasutamist ja vähendaks järsult loodusvarade kasutamist üldiselt, on vaja kiireid ja ulatuslikke muudatusi; pooldab sellega seoses suurprojekte „Ressursitõhus Euroopa” ja „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika”, kuid märgib, et vajalikeks muudatusteks puuduvad poliitilised vahendid; palub komisjonil esitada analüüsi, kuidas saavutada tööstuse üleminek vähem CO₂-heiteid tekitavale ja säästvale majandusele, ning vaadata läbi oma tööprogramm ja esitada poliitilisi ettepanekuid;
16. pooldab ELi 2020. aasta strateegias esitatud raamistikku Euroopa digitaalse tegevuskava väljatöötamiseks, aga peab kahetsusväärseks, et hoolimata kiirest tegutsemisvajadusest ei sisalda strateegia ega 2010. aasta kava konkreetseid meetmeid ega eesmärke selle kujutluse elluviimiseks; palub komisjonil esitada põhjaliku tegevuskava koos ajakava ja eesmärkidega, et saavutada kiireid ja käegakatsutavaid tulemusi avatud ja eduka digitaalse ühiskonna suunas liikumisel;
17. rõhutab, et suured teadus- ja arendusprojektid, tähtsad energiainfrastruktuuri investeeringud, ELi uus kosmosepoliitika pädevus ja ELi innovatsioonipoliitika rahastamine nõuavad ELilt kindlat, usaldusväärset ja püsivat rahalist toetust, et saavutada liidu peamised 2020. aasta eesmärgid;
18. on arvamusel, et Euroopa tööstuse säästev areng eeldab intensiivset dialoogi töötajatega, kuna tulevikkuvaatav tööstuspoliitika vajab innovatsiooni, arukat ümberkorraldamist, protsesside täiustamist ja kvalifikatsioonistandardite väljatöötamist, mis kõik võivad töötajate osalemisest;
19. tuletab meelde, et Euroopa Liit peab investeerima ulatuslikult transpordiinfrastruktuuri, näiteks TEN-T võrkudesse, et kiirendada majanduskasvu, parandada sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ning luua säästev ja koostalitlusvõimeline transpordisüsteem; nõuab transpordiliikide koosmõju ja logistika arukat kasutamist, kuna transpordisektori CO₂-heite vähendamiseks ja sektori säästvaks muutmiseks on vaja innovatsiooni, uusi tehnoloogiaid ja rahalisi vahendeid;
20. on seisukohal, et uus ühtse turu strateegia peaks olema uues 2020. aasta strateegias kesksel kohal; rõhutab vajadust kohaldada siseturu suhtes terviklikku lähenemist, millesse on täielikult integreeritud kodanike mured, eelkõige sotsiaalse ja tarbijatele suunatud poliitika abil;
21. tunneb heameelt selle üle, et Euroopa Ülemkogu peab sotsiaalset kaasatust, eriti vaesuse vähendamise teel, prioriteediks, aga taunib sügavalt selles küsimuses selgete eesmärkide ja algatuste puudumist; peab seda eesmärki üheks ELi 2020. aasta strateegia põhieesmärgiks; nõuab kõrgete eesmärkidega pikaajalist vaesusevastast strateegiat, millel oleks ulatuslikud eesmärgid vähendada vaesust, sealhulgas naiste, laste ja eakate ning töötavate inimeste hulgas, ning mis hõlmaks Euroopa koordineeritud eluasemestrategiat;

22. tuletab seoses vaesuse vähendamise eesmärgiga meelde oma varasemaid ettepanekuid miinimumsissetuleku tagamise skeemide ja toetava asendussissetuleku tagamise skeemide ELi eesmärgi kohta, mille kohaselt tagatakse sissetulekutoetus vähemalt 60% ulatuses riigi ühtlustatud mediaansissetulekust, ning kokkulepet ajakava kohta selle eesmärgi saavutamiseks kõikides liikmesriikides;
23. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama tööhõivemäära ja vaesuse vähendamise peamiste eesmärkide põhjal ELi ja riigi tasandil alleesmärke, mida jälgitaks konkreetsete poliitikameetmete ja kontrollimehhanismide, sealhulgas näitajate abil;
24. tuletab meelde, et avalikud teenused, eriti sotsiaalteenused, on sotsiaalse kaasatuse põhielemendid; rõhutab, et kohalikele, piirkondlikele ja riiklikele ametiasutustele on antud nende teenuste osutamiseks ulatuslik kaalutusõigus; peab kahetsusväärseks, et üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele ei ole pööratud piisavalt tähelepanu, kuigi tegemist on oluliste kanalitega investeerimise või kodanikele ja majandusele tähtsate teenuste osutamise seisukohalt; tuletab meelde, et selliste teenuste avalikud osutajad on nõudnud pikka aega teenuste osutamisel suuremat õiguskindlust seoses subsidiaarsuse ja kohaliku omavalitsuse põhimõtetega; nõuab seetõttu õiguslikku raamistikku, milles võetak arvesse aluslepingu uusi sätteid;
25. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Ülemkogu püstitatud peamised eesmärgid ei sisalda ELi 2020. aasta strateegia põhieesmärgina soolist võrdõiguslikkust; nõuab seetõttu soolise võrdõiguslikkuse õigusloomeprogrammi, et kaotada praegune meeste ja naiste palgavahe ning tagada naiste täielik osalemine tööturul, edendades naiste karjäärivõimalusi muu hulgas järgmiselt:
- vähendada 2020. aastaks meeste ja naiste palgavahet 0–5 protsendini;
 - esitada õigusakti ettepanek kehtivate õigusaktide muutmiseks;
 - algatada nõudeid mittetäitvate liikmesriikide vastu rikkumismenetlusi;
 - suurendada jõupingutusi töö- ja pereelu ühitamiseks, tagades kättesaadavad, taskukohase hinnaga, paindlikud ja kvaliteetsed teenused, säilitades samal ajal sotsiaalkindlustusõigused, eriti juurdepääs lastehoiuvõimalustele eesmärgiga tagada hoiuvõimalus pooltele kuni 3-aastastele lastele ja kõigile 3–6-aastastele lastele ning parem juurdepääs teiste ülalpeetavate hooldusele;
26. tunneb heameelt selle üle, et Euroopa Ülemkogu rõhutas ühise põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika tähtsat rolli ELi 2020. aasta strateegia toetamise seisukohalt; nõuab tugevat seost ELi 2020. aasta strateegia ja ühtekuuluvuspoliitika vahel, võttes arvesse ühtekuuluvuspoliitika väga suurt võimalikku mõju ELi 2020. aasta strateegia pikaajaliste eesmärkide saavutamisele ning finantskriisi tagajärgedega säästval ja sotsiaalsel viisil toimetulekule; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika peab olema ELi 2020. aasta strateegia tähtis osa ning see peab olema kõikide Euroopa piirkondade poliitika, et tugevdada veelgi strateegia tõelist Euroopa mõju; nõuab kindlalt, et ühtekuuluvuspoliitika aluspõhimõtted – ühtne lähenemine, mitmetasandiline juhtimine ja tõeline partnerlus – täidaksid ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel põhirolli ning need tuleks seetõttu täielikult sellesse integreerida; rõhutab, et ka territoriaalne ühtekuuluvus peab kooskõlas Lissaboni lepinguga olema ELi 2020. aasta

strateegia lahutamatu osa;

27. rõhutab, et ühise põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika eelseisvate reformide läbiviimisel tuleb selgelt keskenduda 2020. aasta strateegias püstitatud eesmärkide saavutamisele; tuletab meelde, et selles kontekstis tuleks kaaluda ühise põllumajanduspoliitika reformi läbiviimist 2013. aastaks, et luua keskkonnavalaselt, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlik põllumajanduspoliitika, mis keskendub toiduga kindlustatusele, kliimamuutusele, territoriaalsele ühtekuuluvusele, keskkonnakaitsele, majanduskasvule ja töökohtadele maapiirkondades;
28. rõhutab, et kalandus (nii looduslik kalapüük kui ka vesiviljelus) on üks Euroopa Liidu toiduga kindlustatuse kõige tähtsamaid sambaid ning seetõttu tuleb tagada kalanduse jätkusuutlikkus ja stabiilsus, nii et see saab tulevikus aidata rahuldada rohkem kui poole miljardi eurooplase vajadusi kvaliteetsete ja piisavas koguses kalandustoodetega;
29. peab kahetsusväärseks, et Euroopa 2020. aasta strateegia välismõõtmele ei ole pööratud piisavalt tähelepanu; kutsub komisjoni üles kujundama oma Euroopa 2020. aasta kaubandusstrateegiat mitmepoolse lähenemise põhjal, et muuta ELi kaubanduspoliitika tõeliseks töökohtade loomise, vaesuse kaotamise ja ülemaailmse säästva arengu vahendiks; on kindlalt veendunud, et ELi poliitika sise- ja välisaspektide sidusus on hädavajalik ning uue kaubanduspoliitika kujundamine peab olema kooskõlas tugeva töökohti loova tööstuspoliitikaga, et tagada majanduskasv ning luua rohkem ja paremaid töökohti;
30. palub komisjonil näha varakult ette avatud dialoog Euroopa Parlamendi ja kodanikuühiskonnaga ELi prioriteetide üle Doha-järgsel ajastul, eriti sotsiaal- ja keskkonnastandardite ning WTO reformi üle; nõuab lisaks, et kõik ELi kahepoolsed või piirkondlikud kaubanduskokkulepped, mille üle toimuvad praegu läbirääkimised, sisaldaksid jõustatavaid sotsiaal- ja keskkonnasätteid, eriti Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) määratletud põhiliste töönormide ja teiste inimväärse töö aspektide rakendamise kohta; nõuab sellega seoses, et liikmesriigid täidaksid oma rahvusvahelised kohustused ja ratifitseeriks viivitamata kõik ajakohased ILO konventsioonid, eriti ILO konventsiooni 94;
31. nõuab tungival, et komisjon kohaldaks oma välistegevuses laiemat ja igakülgsemat lähenemist kooskõlas ELi poliitikavaldkondade arengusiduse kontseptsiooniga; tuletab meelde, et Lissaboni lepingu uus säte nõuab, et ühist kaubanduspoliitikat teostataks kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega;
32. rõhutab, et on tähtis suurendada 2020. aastani ja pärast seda arengumaadele antava ametliku arenguabi mahtu ja parandada ka abikavade tõhusust; rõhutab, et arengukoostöö tugevdamine ei ole ainult eesmärk iseeneses, vaid edendab ELi uute kaubanduspartnerite esilekerkimist, millest saavad kasu nii ELi kui ka arengumaade kodanikud; peab väga oluliseks tagada, et ELi muu poliitika ei ohustaks maailmas vaesuse kaotamise eesmärki; juhib tähelepanu poliitikavaldkondade arengusiduse nõudele, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 308;
33. rõhutab, et selleks et Euroopa 2020. aasta strateegia oleks usaldusväärne, on vaja

suuremat ühilduvust ja täiendavust ELi 27 liikmesriigi riigieelarvete ja ELi eelarve vahel; rõhutab, et ELi eelarvel peaks sellega seoses olema suurem roll vahendite koondajana; on seetõttu seisukohal, et 2013. aasta järgses ELi eelarves tuleb keskenduda strateegia peamistele poliitilistele prioriteetidele ning eesmärgiks tuleks seada suurendada ELi kulusid kokkulepitud omavahendite ülemmäärani, mis on rahvamajanduse kogutulust maksetes 1,24% ja kulukohustustes 1,31%; nõuab kindlalt, et lühikeses ja keskmises perspektiivis esitaks komisjon enne 2010. aasta esimese poolaasta lõppu ettepaneku vaadata läbi praeguse mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 ülemmäärad, et leida täiendavaid eelarvevahendeid Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmise alustamiseks, eriti mis puudutab kavandatud suurprojektide rahastamist; osutab ka vajadusele uurida edasi ELi uusi rahastamisvahendeid, näiteks eurovõlakirjad, ja ELi eelarve uut rahastamissüsteemi, sealhulgas finantstehingute maks ja rohelised maksud; rõhutab lisaks, et ELi eelarves ja kõikides rahastamisallikates peab kajastuma vajadus rahastada üleminekut keskkonnasäästlikule majandusele;

34. rõhutab, et Euroopa 2020. aasta strateegia saab olla usaldusväärne ainult siis, kui seda piisavalt rahastatakse; peab kahetsusväärseks, et ei Euroopa Ülemkogu ega komisjon ei käsitle seda küsimust; rõhutab sellega seoses, et kuigi Euroopa Investeerimispannga tugevam sekkumine või tugevam toetumine avaliku ja erasektori vahelisele partnerlusele (vastavalt komisjoni teatises tehtud ettepanekule) võib mõnel kindlalt majanduslikult põhjendatud juhul osutada tõhusaks lahenduseks, ei saa see olla kõigile sobiv lahendus; palub lisaks komisjonil hinnata rolli, mis võib olla pikaajalistel avaliku või erasektori investeeringutel sellise infrastruktuuri rahastamisel, mida on vaja Euroopa 2020. aasta strateegias esitatud suurprojektide elluviimiseks, ning vajadust kohandada Euroopa õiguslikku raamistikku, et edendada pikaajaliste investorite koostööd;
35. võtab teadmiseks ajendid tugevdada strateegia poliitilist omaksvõttu riigi tasandil; taunib siiski seda, et puuduvad ettepanekud parema poliitilise omaksvõtu tagamiseks Euroopa tasandil tugeva Euroopa õigusloomeprogrammi abil; soovib komisjonil vaadata ühenduse meetod uuesti läbi ja kasutada 2020. aasta strateegia rakendamisel Lissaboni lepinguga kasutusele võetud vahendeid;
36. palub sellega seoses komisjonil esitada nõukogule ja parlamendile enne juunis 2010 toimuvat Euroopa Ülemkogu kohtumist uue strateegia jaoks kindlaks määratavate eesmärkide saavutamiseks vajalike direktiivide ja määruste täieliku nimekirja;
37. soovib tungivalt nõukogul tunnistada Euroopa Parlamendi põhirolli Euroopa 2020. aasta strateegia kindlaksmääramisel ja rakendamisel, see tuleb sõnastada institutsioonidevahelises kokkuleppes, milles määratakse kindlaks ja sõnastatakse edasine demokraatlik ja tõhus toimimisviis; taunib asjaolu, et Euroopa Parlamendil on koondsuuniste küsimuses panuse andmiseks vähe aega; tuletab komisjonile ja nõukogule meelde aluslepingus sätestatud Euroopa Parlamendi õigust, et temaga konsulteeritakse tööhõivesuuniste küsimuses;
38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile ja Euroopa Ülemkogule.